

บันทึก

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕
(เจ้าพนักงานท้องถิ่นและนายช่างซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตรวจพิจารณา
และสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังและแบบก่อสร้างตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช ๒๔๗๙ ต้องเป็นวุฒิวิศวกร
ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือไม่)

ตามหนังสือของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ที่ สร.๐๑๐๖/๑๐๘๑๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๗ ความว่า กรุงเทพมหานครขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ว่าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือนายช่างของกรุงเทพมหานครซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช ๒๔๗๙ คือตรวจแบบก่อสร้างซึ่งมีผู้ยื่นเพื่อขอรับอนุญาตจะต้องอยู่ในเกณฑ์ถูกควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรมหรือไม่ คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม (ก.ว.) มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือนายช่างตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ เป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่ตรวจแบบก่อสร้างและรายการคำนวณซึ่งเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจึงน่าจะถือว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขา ๑ ว่าด้วยวิศวกรรมโยธา ซึ่งผู้ปฏิบัติงานด้านนี้จะต้องเป็นวุฒิวิศวกร แต่กรุงเทพมหานครมีความเห็นว่า ปัจจุบันงานก่อสร้างอาคารประเภทต่างๆ ได้มอบให้เขตท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจแบบอนุญาต ซึ่งนายช่างผู้ทำหน้าที่ตรวจแบบก่อสร้างของเขตส่วนใหญ่เป็นเพียงสามัญวิศวกรเท่านั้น ถ้าหากถือปฏิบัติตามความเห็นของ ก.ว. นายช่างเหล่านี้ก็ไม่มีอำนาจในการตรวจแบบก่อสร้างอาคารที่สูงเกิน ๓ ชั้น เพราะมิได้เป็นวุฒิวิศวกร ถ้าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและนายช่างไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารได้เพราะขัดกับพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรมเช่นนี้ จะควรให้ถือปฏิบัติอย่างไร ซึ่งฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมีบัญชาให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายครบคณะ) ตีความในปัญหาว่า

๑. เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและนายช่างซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๔๗๙ จะถือว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามความเห็นของ ก.ว.หรือไม่

๒. งานตรวจแบบก่อสร้างและรายการคำนวณของอาคารที่มีผู้ยื่นขอรับอนุญาต จะถือว่าเป็นงานให้คำปรึกษาตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ สาขา ๑ วิศวกรรมโยธา ข้อ ๕ ซึ่งผู้ปฏิบัติจะต้องเป็นวุฒิวิศวกร หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายครบคณะ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้นิยามความหมายของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นไว้ว่า ได้แก่คณะมนตรีเทศบาล (คณะเทศมนตรี) ในท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หรือคณะกรรมการจังหวัดในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล และสำหรับนายช่าง ได้แก่ นายช่างในกรมโยธาเทศบาล (กรมโยธาธิการ) หรือนายช่างผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งรัฐมนตรีหรือคณะมนตรีเทศบาลได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้แทนซึ่งนายช่างที่กล่าวแล้วได้แต่งตั้งขึ้นด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีหรือคณะมนตรีเทศบาล แล้วแต่กรณี เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและนายช่างที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘^๒ มาตรา ๙^๓ มาตรา ๑๐^๔ มาตรา ๑๑ ทวิ^๕ และมาตรา

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น” ในท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า คณะมนตรีเทศบาล ส่วนในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่า คณะกรรมการจังหวัด

“นายช่าง” หมายความว่า นายช่างในกรมโยธาเทศบาล หรือนายช่างผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งรัฐมนตรีหรือคณะมนตรีเทศบาลได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้แทนซึ่งนายช่างที่กล่าวแล้วได้แต่งตั้งขึ้นด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีหรือคณะมนตรีเทศบาล แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๘ บุคคลใดประสงค์จะปลูกสร้างอาคาร ให้เสนอแผนผังและแบบก่อสร้างของอาคารที่จะปลูกสร้างพร้อมทั้งรายการต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อรับอนุญาตตั้งระบิวไว้ในมาตรา ๖ แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการเช่นว่านี้จักต้องมีอุปกรณ์นามัยและมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเทศบัญญัติ

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลับริยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์

(๒) กำหนดจำนวนพื้นที่ที่ใช้เป็นที่จอดรถยนต์ ที่กัลับริยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ของอาคารตาม (๑) พอสมควรกับขนาดและลักษณะของอาคาร

^๓ มาตรา ๙ เมื่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้รับแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการตามความในมาตรา ๘ ก่อนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตรวจอนุญาตหรือมีคำสั่งตามความในมาตรา ๑๐ ภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้อนุญาตประสงค์จะปลูกสร้างเป็นการเร่งร้อน และร้องขอให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตรวจและออกใบอนุญาตชั่วคราว ให้ทำการปลูกสร้างเฉพาะส่วนแห่งอาคาร ซึ่งจะต้องทำการปลูกสร้างก่อนก็ได้ ในกรณีดังว่านี้ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตรวจและออกใบอนุญาตชั่วคราวหรือมีคำสั่งตามความในมาตรา ๑๐ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันยื่นคำขอ

^๔ มาตรา ๑๐ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้าง หรือรายการที่ได้ยื่นแก่ตนนั้นได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือเทศบัญญัติและเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย และการป้องกันอัคคีภัย

(๒) เพื่อการอนามัย

(๓) เพื่อรักษาแนวอาคารตามถนนให้เป็นระเบียบ

๑๒^๖ เห็นได้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารฯ ได้ให้ไว้ โดยเฉพาะ และเป็นเรื่องอยู่นอกเหนือพระราชบัญญัติ

สำหรับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นซึ่งได้แก่คณะเทศมนตรีและคณะกรรมการจังหวัดนั้นเห็นได้ว่าการที่จะให้คณะเทศมนตรีและคณะกรรมการจังหวัดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมนั้นย่อมเป็นไปได้ ทั้งนี้ ทั้งนี้เพราะ

(๑) คณะเทศมนตรีและคณะกรรมการจังหวัด (ซึ่งในปัจจุบันเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด) เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล กฎหมายว่าด้วยเทศบาล กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีได้มีอำนาจหน้าที่เฉพาะการตรวจและออกใบอนุญาต หรือการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้างหรือรายการที่ได้ยื่นแก้ตนตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๙ นี้เท่านั้น แต่ยังมีอำนาจหน้าที่อย่างอื่นอีกนานาประการ

(๔) เพื่อประโยชน์สถาปัตยกรรม

(๕) เพื่อประโยชน์ในการจัดพื้นที่ที่ใช้เป็นที่จอดรถยนต์ ที่กับลรถยนต์และทางเข้าออกของรถยนต์ตามความในมาตรา ๘ วรรคสอง

๔ มาตรา ๑๑ ทวิ ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งระงับการก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง และหรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารนั้นได้

ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารผิดแผนจากแผนผังแบบก่อสร้างหรือรายการที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นระบุไว้ในหนังสืออนุญาต ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลง และหรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารที่ผิดแผนจากแผนผังแบบก่อสร้าง หรือรายการที่ได้รับอนุญาต หรือที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นระบุไว้ในหนังสืออนุญาตนั้นเสียได้ ภายในระยะเวลาอันสมควร โดยแจ้งระยะเวลาให้ผู้ปลูกสร้างอาคารทราบ

ผู้ปลูกสร้างอาคารซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตามความในวรรคแรกหรือวรรคสองมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๑๒ ทวิ ได้ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง ในกรณีไม่มีอุทธรณ์คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือมีอุทธรณ์แต่คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารวินิจฉัยสั่งให้ยกอุทธรณ์และผู้ปลูกสร้างอาคารผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นกำหนด หรือภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ซึ่งได้มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์แล้วแต่กรณี ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลง และหรือรื้อถอนอาคาร และส่วนแห่งอาคารนั้นได้โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้ปลูกสร้างอาคารนั้น

ถ้าผู้ปลูกสร้างอาคารได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่สั่งตามความในวรรคแรกหรือวรรคสอง ให้ผู้ปลูกสร้างอาคารได้รับการยกเว้นโทษตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑

๖ มาตรา ๑๒ นายช่างมีอำนาจเข้าตรวจอาคารใดๆ ที่ปลูกสร้างขึ้นก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อดูว่าอาคารนั้นอยู่ในภาวะอันสมควร ถ้านายช่างตรวจพบว่าอาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งอาคารนั้นไม่มั่นคงแข็งแรงหรือไม่ปลอดภัยซึ่งน่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย ชีวิตหรือทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ให้เลิกใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งอาคารนั้น และหรือให้เจ้าของอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือรื้อถอนเสียภายในเวลาอันสมควรที่จะได้กำหนดให้ และให้นำความในมาตรา ๑๑ ทวิ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ เป็นอำนาจหน้าที่ที่ให้ไว้โดยบทกฎหมาย และการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ก็เป็นการปฏิบัติการในรูปของคณะบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เมื่อกฎหมายได้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ไว้แล้วก็ย่อมจะมีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวุฒิวิศวกร

(๓) นอกเหนือจากเรื่องเกี่ยวกับการตรวจและออกใบอนุญาตอันเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงของอาคารแล้ว เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นยังมีอำนาจตรวจเรื่องอนามัย แนวอาคาร สถาปัตยกรรม ที่จอดรถยนต์อีก ๔ ประการ ดังนั้น การตรวจของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องการตรวจของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ไม่ใช่เป็นการตรวจในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้าง หรือรายการนั้นก็ยังคงต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือเทศบัญญัติอีกด้วย ดังที่มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ บัญญัติไว้

สำหรับนายช่างตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ จะต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวุฒิวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมหรือไม่นั้น เมื่อพิจารณาถึงบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งบัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว.” ซึ่งในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้คำนิยามคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่าผู้รับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม กล่าวคือ วิชาชีพวิศวกรรมที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ กำหนดสาขา ๑ วิศวกรรมโยธา^๔ ไว้ ซึ่งรวมถึงงานให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานในสาขาวิศวกรรมโยธาด้วย ประกอบกับอำนาจหน้าที่และความ

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

^๔ สาขา ๑ วิศวกรรมโยธา

๑. งานออกแบบและคำนวณ หมายถึงการใช้ความรู้ในสาขาวิศวกรรมโยธาเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้างโดยแสดงเป็นแบบรูป ข้อกำหนด และประมาณการ

๒. งานควบคุมการก่อสร้าง หมายถึงการอำนวยความสะดวกดูแลการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรมโยธา ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ แบบรูป และข้อกำหนด

๓. งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึงการค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูลและสถิติต่างๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานในสาขาวิศวกรรมโยธา

๔. งานวางโครงการก่อสร้าง หมายถึงการวางแผนผังหรือการวางแผนงานการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรมโยธา

๕. งานให้คำปรึกษา หมายถึงการให้คำแนะนำ และหรือการตรวจสอบที่เกี่ยวกับงานในสาขาวิศวกรรมโยธา ตาม ๑. ๒. ๓. หรือ ๔.

รับผิดชอบของนายช่างแล้ว ปรากฏว่าถึงแม้ว่านายช่างมีอำนาจแต่เพียงเข้าตรวจอาคารตามมาตรา ๑๒ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งอาจเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมก็ตาม แต่ก็ไม่มีอำนาจสั่งการด้วยตนเอง จะต้องรายงานให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายกำหนด นายช่างจึงเป็นเพียงเจ้าหน้าที่หรือเครื่องมือของคณะเทศมนตรี หรือคณะกรรมการจังหวัดเท่านั้น และได้เป็นผู้รับผิดชอบในการสั่งการ จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นผู้รับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมายครบคณะ) จึงมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและนายช่างซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๓๙ ไม่ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

เมื่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและนายช่างของกรุงเทพมหานครไม่จำเป็นต้องเป็นวิศวกรแล้วปัญหาที่ว่า ผู้ปฏิบัติงานตรวจแบบก่อสร้างและรายการคำนวณของอาคารจะต้องเป็นวิศวกรหรือไม่ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไป

(ลงชื่อ) ส. โทตระกิตย์
(นายสมภพ โทตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๑๗